رسالت
روزنامه صبح ایران
سال چهلم ■
شماره ۱۱۱۳۰ ■

هوش مصنوعی می‌تواند انسان را از تنهایی نجات دهد؟

جایگزین انسان!

گروه اجتماعی

«گفت‌وگو با چت ربات‌های هوش مصنوعی مانند چت جی پی تی واقعا آسان است. شما می‌توانید در هر زمانی از روز برای آن‌ها پیام ارسال کنید و در عرض چند ثانیه پاسخ پیامتان را دریافت کنید. چت ربات‌های هوش مصنوعی درست مانند یک دوست پاسخ می‌دهند و ظاهرا احساس می‌کنند. با این حال، چت ربات‌های هوش مصنوعی انسان یا دوست شما نیستند و فراموش کردن این حقیقت می‌تواند خطرناک باشد! اگر با جدیدترین نسخه چت جی پی تی کار کرده باشید قطعا می‌دانید که این چت ربات هوش مصنوعی پیشرفت زیادی کرده است و پاسخ‌هایش از هر زمان دیگری نزدیک‌تر به انسان‌هااست. نسخه‌های قبلی چت جی پی تی نیز قابلیت مکالمه را داشتند، اما پاسخ‌های آن همیشه بیش از حد کامل، روباتیک و بدون احساس بود.»(۱)

نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که در عصر ما، تنهایی بیش از هر زمان دیگری رایج است و برخی از شرکت‌های هوش مصنوعی محصولات خود را به طور خاص برای مبارزه با انزوای انسان‌ها و رابطه عاطفی توسعه داده‌اند. تقریبا از هر چهار بزرگسال یک نفر در سراسر جهان انزوای عمیق اجتماعی را تجربه می‌کند. اگر به موقع و به درستی مورد توجه قرار نگیرد، این احساس تنهایی می‌تواند عملکرد کاری را مختل و خطر بیماری قلبی، سکته مغزی و زوال عقل را افزایش دهد. برخی پژوهش‌ها تأثیر تنهایی بی‌وقفه را با کشیدن ۱۵ نخ سیگار در روز یکی دانسته‌اند. احساس تنهایی به راحتی قابل غلبه نیست، اغلب با اضطراب اجتماعی یا عزت‌نفس پایین ترکیب می‌شود، که می‌تواند یافتن و پیگیری ارتباطات انسانی مهم را بسیار دشوارتر کند، از این رو برخی پژوهشگران علوم اجتماعی معتقدند، «هوش مصنوعی می‌تواند به کاهش احساس تنهایی کمک کند، اما به طور کامل جایگزین تعاملات انسانی نمی‌شود. با استفاده از چت بات‌ها و دستیارهای هوشمند، افراد می‌توانند در هر زمان با یک موجودیت دیجیتالی گفت‌وگو کنند که به نیازهای آن‌ها گوش داده و پاسخ می‌دهد. این فناوری‌ها می‌توانند درک و همدلی را شبیه‌سازی کنند و در برخی موارد به افراد احساس ارتباط بدهند. با این حال، تعاملات انسانی شامل نشانه‌های عاطفی و فیزیکی است که هوش مصنوعی نمی‌تواند به طور کامل جایگزین آن‌ها شود. بنابراین، در حالی که هوش مصنوعی می‌تواند به کاهش شدت تنهایی کمک کند، برای برطرف کردن کامل این احساس، تعاملات انسانی واقعی همچنان ضروری است.»(۲)

گروهی از صاحب‌نظران بر این باورند که «صمیمیت بیش از حد با این چت ربات‌ها می‌تواند نیاز افراد به تعاملات اجتماعی واقعی را کاهش دهد و در نتیجه بر روابط سالم اجتماعی تأثیر منفی بگذارد. رفتار با هوش مصنوعی مانند یک دوست می‌تواند باعث ایجاد وابستگی عاطفی یا بدتر از آن چیزی شبیه به اعتیاد شود. صحبت کردن با چت ربات‌های هوش مصنوعی هر بار آنقدر تجربه خوبی است که می‌تواند نوعی وابستگی ایجاد کند. مغز یاد می‌گیرد هر بار که با هوش مصنوعی صحبت می‌کنید، احساس خوبی نسبت به خود خواهید داشت، بنابراین میل به گفت‌وگو بیشتر و بیشتر می‌شود و قبل از اینکه متوجه شوید، معتاد شده‌اید. اعتیاد به چت ربات‌ها به این معناست که اگر زمانی از دسترس خارج شوند و یا یکی از ویژگی‌های آن‌ها به صلاح دید مدیران شرکت‌ها حذف شود، افراد دچار فشار روانی زیادی خواهند شد. همچنین انسان‌سازی هوش مصنوعی می‌تواند خطوط بین انسان و هوش مصنوعی را محو کند و این ممکن است باعث شود که شما در زندگی واقعی با مردم همانطور که با هوش مصنوعی رفتار می‌کنید، رفتار کنید. به عنوان مثال، وقتی با چت جی پی تی صحبت می‌کنید، همه چیز درباره شماست. بنابراین، حتی اگر این چت ربات در حال توضیح دادن چیزی باشد، شما می‌توانید وارد عمل شوید و موضوع بحث را بدون هیچ احساس بدی تغییر دهید. ممکن است شما به طور تصادفی این رفتار را به زندگی واقعی تان منتقل کنید، با این تفاوت که دوستان واقعی شما به اندازه یک هوش مصنوعی بخشنده نخواهند بود. همچنین ممکن است به مرکز توجه بودن عادت کنید؛ این عادت می‌تواند توانایی شما برای حفظ روابط سالم با افراد واقعی را تضعیف کند.»(۳)

ارتباط با هوش مصنوعی می‌تواند نوعی از «بودن با دیگری» را فراهم کند؟

رامان علیپور، پژوهشگر در مقاله‌ای بر این مهم تأکید کرده است که اگرچه رسانه‌های اجتماعی و فناوری‌های ارتباطی، امکان اتصال بی‌سابقه‌ای را فراهم کرده‌اند. اما شواهد فزاینده‌ای از تنهایی حکایت دارد، جایی که افراد علی‌رغم اتصال دیجیتالی گسترده، احساس انزوا و بیگانگی می‌کنند و در این بستر تاریخی است که هوش مصنوعی به عنوان راه‌حلی بالقوه برای مشکل تنهایی مطرح می‌شود.

مطابق نظرگاه این پژوهشگر، «نکته مهم از منظر روانشناسی این است که تنهایی صرفا ناشی از کمبود تعاملات اجتماعی نیست، بلکه مربوط به کیفیت این تعاملات است. همانطور که دکتر ویویک مورتی، جراح عمومی پیشین ایالات متحده، اشاره می‌کند: «ما می‌توانیم در اتاقی پر از افراد باشیم و همچنان احساس تنهایی کنیم.» این درک از تنهایی به عنوان یک پدیده کیفی و نه صرفا کمّی، پرسش‌های مهمی را درباره توانایی هوش مصنوعی برای پاسخگویی به نیازهای عمیق اجتماعی انسان مطرح می‌کند. آیا یک هوش مصنوعی، هرچقدر هم پیشرفته، می‌تواند نوع صمیمیت و ارتباط معناداری را فراهم کند که انسان‌ها برای رفع تنهایی به آن نیاز دارند؟ آیا هوش مصنوعی می‌تواند به تنهایی اجتماعی پاسخ دهد؟ آیا ارتباط با هوش مصنوعی می‌تواند نوعی از «بودن با دیگری» را فراهم کند که برای انسان بودن ضروری است؟ آیا گفت‌وگو با هوش مصنوعی، حتی پیشرفته‌ترین آن‌ها می‌تواند تجربه‌ای اصیل از درک متقابل ایجاد کند؟»

جامعه در کنش‌های اجتماعی خود دچار نوعی بی‌اعتمادی مزمن شده است

آنطور که مرتضی پدریان در قامت جامعه‌شناس مطرح می‌کند، هوش مصنوعی می‌تواند در کاهش برخی از سویه‌های تنهایی مؤثر باشد، اما هرگز جایگزین کامل و معناداری برای روابط انسانی نخواهد بود. او در گفت‌وگو با «رسالت» می‌گوید: «این موضوع را باید در نظر داشت که تنهایی انسان معاصر، یک پدیده پیچیده و چندوجهی است که ریشه در نیاز عمیق او برای مراوده، فهمیده شدن متقابل و دلبستگی دارد. در حالی که هوش مصنوعی می‌تواند برخی از این نیازها را تا حدی برآورده کند، ابعاد دیگری از ارتباط انسانی وجود دارد؛ مانند آسیب‌پذیری متقابل، مسئولیت اخلاقی و تجربه مشترک - که فراتر از قابلیت‌های فعلی و شاید حتی آینده هوش مصنوعی است. روابط «من-تو» واقعی که در آن دو شخص به طور کامل و بدون ابزارسازی یکدیگر را به رسمیت می‌شناسند، جنبه اساسی وجود انسانی است. در مقابل، رابطه انسان با هوش مصنوعی، علی‌رغم تمام پیشرفت‌ها، همچنان در حوزه «من-آن» باقی می‌ماند. البته مزیت‌های این ابزار را نباید نادیده گرفت، اینکه هوش مصنوعی همیشه در دسترس ماست و هیچ‌گاه از رحم‌های ما احساس خستگی یا بی‌حوصلگی نمی‌کند و اغلب ما در این چارچوب، ترسی از قضاوت شدن با هوش مصنوعی نداریم. از طرفی سیستم‌های هوش مصنوعی می‌توانند خود را با ترجیحات، علایق و نیازهای ما سازگار و منعطف کنند، با این حال چنین ابزاری، علی‌رغم ظاهر هوشمند، فاقد آگاهی واقعی است. رابطه انسان با هوش مصنوعی ذاتا نامتقارن است. در حالی که انسان می‌تواند به هوش مصنوعی اهمیت دهد، هوش مصنوعی نمی‌تواند به طور واقعی به انسان اهمیت دهد. احساس مراقبت‌شدن توسط کسی که واقعا به شما اهمیت می‌دهد، بخش اساسی یک رابطه معنادار است. دوستی انسانی شامل تجربیات مشترک، اعتماد افراد از یکدیگر، جامعه را در انزوا و تنهایی عمیقی فرو برده، بنابراین افراد برای خروج از این تنهایی که ناشی از بی‌اعتمادی اجتماعی است، به این مسیر گرایش پیدا کرده‌اند. اگر چه از منظر جامعه‌شناسی این مسئله هم قابل طرح است، که چنین پدیده‌ای بیشتر به یک مُد اجتماعی بدل شده و یک واقعیت اجتماعی نیست، دیر یا زود همانند سایر پدیده‌ها این موضوع نیز دورانی را سپری خواهد کرد و سرانجام در حیطه رفتارهای عادی جامعه قرار خواهد گرفت، اما مسئله نگران کننده‌تر این است که برخی افراد در چت کردن با هوش مصنوعی از یاد می‌برند که با یک انسان گفت‌وگو نمی‌کنند. این موضوع از اشکال تربیتی مادر فرآیند جامعه‌پذیری حکایت دارد و به همین دلیل افراد به تأیید اجتماعی نیاز دارند. باتوجه به کلمات و نمادهایی که از سوی فرد در چت با هوش مصنوعی ارائه می‌شود، این ابزار پاسخ‌های مورد نظر مخاطب را مطرح و به تأیید و ارزیابی مثبت او می‌پردازد. وقتی که فرد مورد تأیید قرار می‌گیرد، خود به خود علاقه‌مندی‌اش برای گفت‌وگو با هوش مصنوعی افزایش می‌یابد. اگر این ابزار به انتقاد و یا به ارزیابی درست و غلطی رفتارهای افراد می‌پرداخت، احتمال اینکه جامعه به چنین سمتی گرایش پیدا کند، به مراتب کم و کمتر می‌شد.»

این جامعه‌شناس خاطرنشان می‌کند که «دومؤلفه دیده و شنیده نشدن در بحث تأیید اجتماعی، مطرح است. شنیدن حرف دیگران الزاما باید تو أم با تأیید باشد تا گفت و گو شکل بگیرد. اگر از رفتارهای طرف مقابل انتقاد کنید، احتمال تداوم رابطه شما با دیگری کاهش می‌یابد. لذا هوش مصنوعی چون حرف‌های خود مخاطب را به او تحویل می‌دهد، در فرد احساس دیده و شنیده شدن پدید می‌آورد. به عبارت بهتر این ابزار به گونه‌ای طراحی شده که مسئله‌ای فراتر از مواردی که با او مطرح شده را بیان نمی‌کند، اما در اینکه چه کسی در این زمینه مقصر است، باید نحوه عملکرد عوامل جامعه‌پذیر کننده را مورد بررسی قرار داد؛ این عوامل شامل رسانه‌های جمعی، خانواده، آموزش و پرورش و گروه همسالان است. به نظر می‌رسد این عوامل نقش خود را به خوبی ایفا نکرده‌اند. ضمن آنکه امروز پروسه جامعه‌پذیری به یک نهادی تحت عنوان فضای مجازی واگذار شده و محتواهایی که در این فضا مطرح می‌شود، بعضا به گونه‌ای است که اعتماد به نفس و عزت نفس را در افراد پایین می‌آورد. یکسری الگوها در این فضا ارائه می‌شود که این الگوها معمولا قابل دسترس نیستند و چون فرد نمی‌تواند به آن‌ها برسد، خود به خود به احساس حقارت و عدم تأیید اجتماعی دچار خواهد شد. از طرفی افراد با استفاده از هوش مصنوعی، می‌توانند در هر زمان و مکانی با یک موجودیت دیجیتال صحبت کنند، که می‌تواند به گوش دادن و همدلی بپردازد. اگر چه این تعاملات می‌توانند به طور موقت احساس تنهایی را کاهش دهند، اما نمی‌توانند جایگزین روابط انسانی واقعی شوند که شامل ابعاد عاطفی و فیزیکی منحصر به فردی هستند. بنابراین، در حالی که هوش مصنوعی می‌تواند ابزار مفیدی برای مقابله با تنهایی باشد، تجربه و ارتباط انسانی همچنان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و باید به عنوان مکملی برای فناوری در نظر گرفته شود.»

هوش مصنوعی به عنوان جایگزین انسان مطرح است؟

اما آیدین ابراهیمی، پژوهشگر مسائل اجتماعی در گفت‌وگو با «رسالت» از منظر دیگری به تحلیل این موضوع می‌پردازد. به روایت او، ما می‌توانیم نسبت به این مسئله چندرویکرد داشته باشیم، در رویکرد اول، هوش مصنوعی، استمرار و ادامه انقلاب تکنولوژی یا انقلاب فناوری است و در بستر اینترنت ایجاد شده و باید جهان جدید را به نوعی با یک باور عقلانی و منظومه فکری جدید که متصل به همان جهان فناوری و شبکه‌های اجتماعی است مورد تحلیل و تفسیر قرار دارد. بنابراین مبتنی بر این رویکرد با پدیده خیلی جدید و یا موجود خلق‌الساعه‌ای مواجه نیستیم، بلکه با سرعت و شتاب بیشتری مواجهیم. سرعت تغییر و شتاب تحلیل‌ها و الگوریتم‌های پیشرفته‌تر و متکامل‌تر باعث شده با ابزاری روبه رو باشیم که صرفا کارمان را بهتر و راحت‌تر کرده‌است. این رویکرد همواره پدیده‌ها را عقلانی و اجتماعی و حاصل دستاوردهای نوع بشر می‌داند و از آن هراسی ندارد. با پذیرش آن در بستر زندگی، دغدغه‌اش صرفا آموزش و یادگیری و انتقال این پدیده است تا بتواند از این ابزار در حوزه‌های مختلف زندگی و حیات اجتماعی خودش استفاده کند. لذا نگاه این رویکرد به هوش مصنوعی مثبت است و نوع مواجه‌اش کاملا انطباق‌پذیر و سازش‌کار است و بیشتر به کارکردهای آن توجه دارد. اما نگاه رویکرد دوم به این پدیده، یک فضا و انقلاب جدید است که حتی گسستی با فضای قبلی ایجاد کرده، و اگر در فضای قبلی ارتباطمان تسهیل می‌شد و با ایجاد دولت الکترونیک، ساختارهای بروکراتیک تغییر می‌کرد و ما به تمام جهان وصل می‌شدیم و انواع خبرها و داده‌ها را داشتیم، اکنون با یک موجودیاد ستاورد جدیدی طرفیم که «ناآشناست و توانایی‌های بسیار زیادش ما را می‌ترساند، درواقع مثل این است که شب هنگام به دنبال شی‌ای باشیم و دقیقا ندانیم مختصات این شی چیست و قرار است چه کاری برای ما انجام بدهد. طبق این رویکرد که بسیار بدبینانه است، هوش مصنوعی به عنوان جایگزین انسان مطرح می‌شود. در دوران‌های گذشته بحث ربات‌ها مطرح بود و برخی افراد از ربات‌ها به عنوان جایگزین نیروی انسان در محیط‌های کار سخن می‌گفتند و اینکه انسان و کارکردهای حیات بشری تحت مخاطره قرار می‌گیرد، این رویکرد نیز چیزی شبیه به همان دوران است و چنین فضایی را غریب و ناملموس و پرمخاطره قلمداد می‌کند. از این منظر هم قابل تأمل است و باید بررسی کرد که آیا تمامی ابعاد این موضوع برای ما معلوم است؟ آیا قرار است جایگزین انسان بشود، آیا این پدیده که آیا این نگاه بدبینانه درست خواهد بود و یا صرفا به خاطر ناآشنایی و بیگانگی با کارکردهای هوش مصنوعی است که برخی موضع سلبی یا تدافعی گرفته‌اند.»

این رویکرد سومی هم وجود دارد، طبق این رویکرد باید صبورانه منتظر ماند، چراکه شهروندان این فضای جهانی در حال آزمون و خطا هستند. البته ذکر این نکته نیز حائز اهمیت است که در کشورهای درحال توسعه، هوش مصنوعی در زندگی و حیات اجتماعی بسیار نقش پررنگی پیدا کرده، اما در کشورهای توسعه یافته تا به این حد میان مردم عادی چنین ابزاری مطرح نیست و جایگزین ارتباط انسانی و کنش‌های عاطفی و مسائلی از این دست نشده و بیشتر در صنایع و کارخانجات استفاده می‌شود. این مسئله هم به این دلیل است که کشورهای درحال توسعه خالق چنین پدیده‌هایی نیستند و صرفا مصرف کننده‌اند. این موضوع به نوعی پوزیشن اجتماعی و یک ترس و اضطراب اجتماعی هم ایجاد کرده و در یک رقابتی قرار گرفته‌ایم که هرچه زودتر این پدیده را تحت سیطره خودمان در بیاوریم. درصورتی که هنوز باید با کارکردهای چنین فضایی آشنا شد و آموزش دید و از آن استقبال کرد، اما این استقبال نباید خیلی جایگزین فضاهای واقعی بشود، درواقع باید بدانیم با چه ابزاری طرفیم و از آن چگونه می‌خواهیم استفاده کنیم. ما در برابر این پدیده‌ها هیچ سدی نمی‌توانیم ایجاد کنیم، ورود چنین ابزارهایی و استفاده از آن اجتناب ناپذیر است. آموزش، همراهی، همدلی و فهم درست از این گونه مسائل تنها کاری است که می‌توانیم انجام دهیم.»

تنهایی انسان، انتخابی نیست

ابراهیمی درباره تأثیر هوش مصنوعی بر کاهش تعاملات اجتماعی خاطرنشان می‌کند: «سالیان قبل در برخی از تولیدات سینمایی هالیوود به این مسئله اشاره شده بود، اینکه انسان‌های تنها با ابر نبود) ارتباط می‌گرفتند و این ارتباط را برای فرد پر می‌کرد، بنابراین ترس از کاهش تعاملات اجتماعی وجود دارد و همین امروز ما نشانه‌ها و علائمی داریم که گویای این واقعیت است که انسان تنها تر شده و این تنهایی نیز انتخابی نیست؛ بلکه یک تنهایی جبری ناشی از فضای تکنولوژی است، اینکه دیگر به حضور فیزیکی افراد نیازی نیست و این عدم ارتباط می‌تواند عواقبی در حوزه روانشناسی اجتماعی به دنبال داشته باشد، ولی این چیز جدیدی نیست و هوش مصنوعی، کارجدیدتری انجام نمی‌دهد. درست است که نوآوری‌های عجیب و غریبی دارد ولی در اینجا، زمان و شتاب آن بیشتر اهمیت پیدا می‌کند. هر نوع برخوردی که در آن فضا صورت بگیرد، در این فضاهم باید حاکم باشد، یعنی اینکه انسان‌ها نیاز به ارتباطات عینی و فضاهای علمی دارند و در میدان‌های اجتماعی باید روابط و معنا شکل بگیرد، همه این‌ها هست ولی اگر ما در همان فضای قبلی هم توانستیم تا حدودی این‌ها را به تعادل برسانیم، در این فضاهم خواهیم توانست. به نظرم در این زمینه کارهالی و اصحاب علوم انسانی بسیار سخت تراست، چون برخی افرادی که در حوزه‌های فنی و علوم مهندسی فعالیت می‌کنند، ترس از دست دادن مشاغل یا تخصص‌ها را دارند ولی دغدغه اصحاب علوم انسانی، روابط انسانی است و باید در این زمینه ورود و راهکارهایی ارائه کنند. به نظرم هنوز این موضوع خام است و مشخص نیست که آیا واقعا هوش مصنوعی قرار است جایگزین رابطه انسانی شود و یا اینکه تسهیل‌گر است و اتفاقا کیفیت روابط را ارتقا می‌دهد.»

پی نوشت‌ها:

۱- به گزارش فرارو به نقل از هَوتوگیک
۲- رامان علی پور/ مقاله با عنوان آیا هوش مصنوعی می‌تواند تنهایی را پر کند؟
۳- به گزارش فرارو به نقل از هَوتوگیک

اصل سند کمپانی و سند مالکیت (برگ سبز) و کارت شناسایی وسیله نقلیه خودرو سواری کروکی سیستم جیب تیپ توسن مدل ۱۳۶۴ و به شماره انتظامی ۲۷- ۱۹ح۸۲۲ و به شماره موتور YE۸۴۵۲ و به شماره شاسی GP۴۱۵B۴۰۰۴۲۱ به نام رحمن کریمی فرزند عبداله مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند مالکیت (برگ سبز) خودرو سواری هاچ بک سیستم سایپا تیپ SE۱۳۱ مدل ۱۳۹۶ به شماره انتظامی ۳۷-۱۱۱ص۷۴ به شماره موتور M۱۳۵۸۸۷۸۹۰۲ به شماره شاسی NAS۴۱۱۱۰۰H۳۳۵۶۳۸۸ به نام شاهین سلطانی فرزند قادر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت خودرو (برگ سبز) مربوط به وسیله نقلیه وانت سیستم مزدا تیپ ۱۶۰۰ مدل ۱۳۶۹ به رنگ آبی فیروزه ای به شماره نیروی انتظامی ۹۵۲ل۸۵- ایران ۳۳ به شماره موتور ۱۸۸۷۹۸ و به شماره شاسی ۶۹۶۰۴۹۴۸ متعلق به آقای محمد آسیائی فرزند ابوالقاسم به شماره ملی ۰۷۹۰۳۵۰۰۷۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت موتور و برگ سبز و شناسنامه مالکیت موتورسیکلت باختر به رنگ نقره ای مدل ۱۳۸۸ به شماره پلاک ۵۹۴ ایران ۳۷۸۵۱ و به شماره موتور ۰۹۴۳۹۶۹*NEA به شماره تنه ۱۲۵B۸۸۶۹۰۲۴***NEA به نام آقای رضا سمیعی‌نیا فرزند نادر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سواری ام وی ام ۱۱۰ مدل ۱۳۹۱ به رنگ قرمز متالیک پلاک ایران ۲۱- ۳۳۷ و ۸۸۹ موتور MVM۴۷۲FGA۰۲۶۴۹۷ شماره شاسی NATEBAFB۹A۱۰۰۷۰۷۶ به نام عصمت کریمی زارچی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

قرارداد پیش‌فروش مسکن مهر شماره ۱۷۶۳- م - ۹۱ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۳۰ به نام فتحعلی اسمعیل پور فرزند محمد با کد ملی ۶۲۷۹۷۵۴۲۰۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است و ارزش قانونی ندارد.

برگ سبز سواری هاچ بک کوییک مدل ۱۴۰۳ رنگ سفید مشکی پلاک ۳۲ ایران ۳۸۲س۶۸ شماره موتور M۱۵۱۵۴۲۱۶۴۳ شماره شاسی NAPX۲۱۳BAR۱۲۹۸۰۰۴ به نام مرضیه سوزنی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (شناسنامه) و سند کمپانی (فاکتور فروش) و کارت پلاک متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ به رنگ نقره ای متالیک مدل ۱۳۸۹ به شماره پلاک ۴۸۵ج۴۵ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۲۴۸۹۰۳۲۷۷۳ به شماره شاسی NAAM۰۱CA۰AE۲۰۷۷۰۰ به نام بهمن شه کرم زهی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (فاکتور فروش) و برگ سبز (شناسنامه) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو پارس TUF مدل ۱۴۰۱ به رنگ سفید روغنی به شماره پلاک ۸۹۱ج۹۳ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۶۷B۱۸۷۱۹۶ شماره شاسی NAAN۱۱FE۳NK۹۹۶۱۲۱ به نام زهره جمشیدنیا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (فاکتور فروش) و برگ سبز (شناسنامه) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری KMC دوکابین مدل ۱۴۰۱ رنگ مشکی به شماره پلاک ۴۳۱ج۶۳ ایران ۹۵ به شماره موتور ۰۰۰۱۳۷۷ به شماره شاسی ۸۱۱۸NB۱۰۲۹۳۰ به نام ذکریا پام مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سندوبرگ سبزسواری سایپا SL۱۳۱ به شماره موتور ۴۰۱۰۳۴۵ و شماره شاسی S۳۴۱۲۲۹۰۸۷۳۷۶۰ به شماره پلاک ۱۴-۲۲۴م۱۲ به نام فردین احمدی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل مدرک لیسانس آموزش ابتدایی ناپیوسته متعلق به خانم مهسا خسروی فرزند اسماعیل به کد ملی ۴۸۸۰۳۲۹۵۷۶ صادره از میندوشت متولد ۱۳۷۷/۱/۱ ساکن شهرستان گالیکش صادره از واحد دانشگاهی آزاد گنبدکاووس مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبزموتورسیکلت هاتف CDI ۱۵۰ به نام حسن شاهپری به شماره پلاک ۶۲۷-۵۴۲۱۸ مدل ۹۰ رنگ مشکی به شماره تنه NC۵۱۵۰Z۹۰۱۲۰۹۴ به شماره موتور NC۵-۱۶۱FMJF۵۲۰۴۳۸۱۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل پروانه بهره برداری با موضوع تولید شن و ماسه و شماره ۲۳۸۶-۰۶ مورخه ۱۳۷۳/۳/۳ در شهرستان اندیمشک - بالارود جاده قدیم اندیمشک - خرم آباد به نام حاج بارانی عیسی زاده مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است و هیچگونه مسئولیتی متوجه اداره صنعت و معدن استان خوزستان نمی باشد.

اصل برگ سبز (شناسنامه) و سند کمپانی موتورسیکلت سحر تیپ RD ۱۳۵ به شماره پلاک ۵۶۹ - ۲۹۳۴۹ رنگ آبی مدل ۱۳۹۵ به شماره موتور ۰۱۳۵N۲G۹۰۱۲۲۳ به شماره تنه N۲G***۱۳۵A۹۵۱۰۱۱۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (مادر) و برگ سبز (شناسنامه مالکیت خودرو) سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ مدل ۱۳۸۹ به رنگ نوک مدادی متالیک به شماره انتظامی ۵۳۶ن۳۲ ایران ۸۲ به شماره موتور ۳۴۴۵۷۹۵ شماره شاسی S۵۴۳۰۰۸۹۰۰۶۹۰۱ به نام فاطمه حیدری قرا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) خودروی سواری کرایه پژو ۴۰۵GLX-XU۷ به رنگ زرد مدل ۱۳۹۸ به نام احمد بختیاری زاده به شماره انتظامی ۵۲۳ع۷۸ ایران ۸۵ به شماره موتور ۱۲۴K۱۴۱۰۰۱۹ به شماره شاسی NAAM۰۱CE۶KK۲۴۸۹۹۴ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و کارت خودروی کامیونت ون Z۲۴NIB مدل ۱۳۹۶ به رنگ آبی به شماره انتظامی ۶۱۵ل۶۶ ایران ۹۵ به شماره موتور Z۲۴۷۴۶۲۹۶Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰BH۰۴۸۰۶۳۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و کارت خودروی سواری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی ۱/۸ مدل ۱۳۸۴ به رنگ بژ متالیک به شماره انتظامی ۲۳۷س۹۹ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۲۴۸۴۰۴۳۳۷ شماره شاسی ۰۰۱۴۲۱۷۵۲۴ به نام ناهید کیانی فر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری پراید جی تی ایکس آی مدل ۱۳۸۶ به رنگ سفید به شماره موتور ۱۸۳۷۷۰۵ شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۶۰۴۱۰۹۵ به شماره انتظامی ۸۲۹ق۳۱ ایران ۸۵ به نام محسن سارانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کلیه مدارک شامل -کارت - برگ سبز - بنچاق - خودرو وانت مزدا مدل ۱۳۸۰ به پلاک ۵۵۹ج۲۴ ایران ۶۱ به نام نوذر الیاسوند مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ی ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر تصرفات مالکانه مفروزی و بلامعارض متقاضیان پرونده های تشکیلی موضوع قانون مذکور را براساس گزارش کارشناس و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرای ذیل تأیید نموده است:

۱) آقای مومن موسوی فرزند زین العابدین در ششدانگ یک قطعه باغ به پلاک ۶۱۷۹ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۷۵۰۳/۶۴ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۳۸۶ فرعی از ۸۲ اصلی.

۲) آقای مومن موسوی فرزند زین العابدین در ششدانگ یک قطعه باغ به پلاک ۶۱۸۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۹۱۰/۶۵ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۳۸۶ فرعی از ۸۲ اصلی.

۳) آقای مومن موسوی فرزند زین العابدین در ششدانگ یک قطعه باغ به پلاک ۶۱۸۱ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۶۰۰/۰۹ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۳۸۶ فرعی از ۸۲ اصلی.

۴) آقای مومن موسوی فرزند زین العابدین در ششدانگ یک قطعه باغ به پلاک ۶۱۸۲ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۳۳۰/۲۴ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۳۸۶ فرعی از ۸۲ اصلی.

۵) آقایان امین بالیزوان فرزند ابراهیم و مهرداد نوید فرزند شهرزاد بالمناصفه در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۳ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۰۵۱۹/۲۰ مترمربع، از مالکیت اولیه نوراله مولائی.

۶) آقایان امین بالیزوان فرزند ابراهیم و مهرداد نوید فرزند شهرزاد بالمناصفه در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۴ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۱۲۵۲/۱۰ مترمربع، از مالکیت اولیه امین بالیزوان.

۷) آقایان امین بالیزوان فرزند ابراهیم و مهرداد نوید فرزند شهرزاد بالمناصفه در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۸۰۴/۲۰ مترمربع، از مالکیت اولیه سلیمان صالح پور.

۸) آقای رضا شیری زاویه کرد فرزند میرزاعلی در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۷ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۸۱۸۴/۹۸ مترمربع، از مالکیت اولیه سخاوت عسگری.

۹) آقای رضا شیری زاویه کرد فرزند میرزاعلی در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۸ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۷۶۹۰/۷۵ مترمربع، از مالکیت اولیه سخاوت عسگری.

۱۰) آقای علی ضیایی مهر فرزند قاچاق در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۸۹ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۷۸۰۶/۹۳ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۶۹۱ فرعی از ۸۲ اصلی.

۱۱) آقای دولت سعیدپور اسفرنجان فرزند اسکندر در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۹۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۰۶۱/۰۸ مترمربع، از مالکیت اولیه برانعلی حسینی فرد.

۱۲) آقای حسین اکبری وخانم فاطمه اکبری فرزندان محمودعلی بالمناصفه در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۹۲ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۶۴۰/۷۰ مترمربع، از مالکیت اولیه سودابه کوهی.

۱۳) آقای نوروزایزدی فرزند مدد در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۹۳ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۷۶۴/۸۳ مترمربع، از مالکیت اولیه باب اله محمدی.

۱۴) آقای علیرضا آذربراء کیوی فرزند برجعلی در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۹۴ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۴۳۶/۸۸ مترمربع، از مالکیت اولیه عبادالله بختیاری.

**۱۵) آقای احسان بختیاری فرزند عبادالله در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۲۹۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجبد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۵۷۱۱/۵۵ مترمربع، از مالکیت اولیه اسد بختی